

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

Gdańsk, dnia 24 sierpnia 2007r.

RGD.410-1/04/07/MLM

DECYZJA Nr RGD.28/2007

Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zmianami), oraz stosownie do treści art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172 ze zmianą), w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zmianą) nakłada się na niżej wymienionych przedsiębiorców karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, w wysokości:

1. **DOROTA LESZCZYŃSKA GRAND TAXI s.c. w SZCZECINIE** (obecnie prowadząca działalność gospodarczą pod firmą GRAND AUTOMYJNIA) – **307 zł** (słownie: trzysta siedem złotych),
2. **ZRZESZENIE TRANSPORTU PRYWATNEGO W SZCZECINIE** – **3.070 zł** (słownie: trzy tysiące siedemdziesiąt złotych),

za stosowanie praktyki, uznanej decyzją Prezesa Urzędu nr RGD.29/2004 z dnia 30 listopada 2004r., za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2004r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wydał, w sprawie oznaczonej sygnaturą akt RGD.410-1/04/MLM decyzję nr RGD.29/2004.

W punkcie I sentencji ww. decyzji organ antymonopolowy, na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003r., Nr 86, poz. 804 ze zmianami), zwanej dalej ustawą o ochronie [...] lub ustawą antymonopolową, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego przeciwko:

1. BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie,

2. EURO-TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie,
3. Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Szczecinie,
4. Stowarzyszenie Taksówkarzy MAXI-TAXI w Szczecinie,
5. TAXI PRAWOBRZEŻE Sp. z o.o. Szczecin-Zdroje,
6. Tadeusz Radziszewski LUX TAXI Przedsiębiorstwo Transportowe w Szczecinie,
7. AUTO TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie,
8. SUPER TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie,
9. Stowarzyszenie TAXI GRANADA w Szczecinie,
10. Zdzisław Wróbel GRAND TAXI s.c. w Szczecinie,
11. Dorota Leszczyńska GRAND TAXI s.c. w Szczecinie,

uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, praktykę ujawniającą się na lokalnym rynku usług przewozowych, wykonywanych taksówkami w Szczecinie, zlecanych radiowo, po telefonicznym złożeniu zamówienia przez klienta, polegającą na zawarciu przez ww. związki przedsiębiorców porozumienia, poprzez ustalenie bezpośrednio i pośrednio ujednoczonych, minimalnych stawek za przejazd taksówką na terenie miasta Szczecina w wysokości:

- 4 zł 50 gr. – start i przejazd pierwszego kilometra,
- 1 zł 60 gr. – za 1 km na I taryfie (w godzinach od 6 do 22),
- 2 zł 40 gr. – za 1 km na II taryfie (w godzinach od 22 do 6),

oraz odstąpienie od przyznawania rabatów za świadczone usługi, i nakazał zaniechania jej stosowania.

W punkcie II decyzji nr RGD.29/2004, na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorców wymienionych w punkcie I tej decyzji karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, w wysokości:

1. BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie – **475 zł** (słownie: czterysta siedemdziesiąt pięć złotych),
2. EURO-TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie – **2.027 zł** (słownie: dwa tysiące dwadzieścia siedem złotych),
3. Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Szczecinie – **3.385 zł** (słownie: trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt pięć złotych),
4. Stowarzyszenie Taksówkarzy MAXI-TAXI w Szczecinie – **473 zł** (słownie: czterysta siedemdziesiąt trzy złote),
5. TAXI PRAWOBRZEŻE Sp. z o.o. Szczecin-Zdroje – **720 zł** (słownie: siedemset dwadzieścia złotych),
6. Tadeusz Radziszewski LUX TAXI Przedsiębiorstwo Transportowe w Szczecinie – **275 zł** (słownie: dwieście siedemdziesiąt pięć złotych),
7. AUTO TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie – **2.028 zł** (słownie: dwa tysiące dwadzieścia osiem złotych),

8. SUPER TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie – **1.134 zł** (słownie: jeden tysiąc sto trzydzieści cztery złote),
9. Stowarzyszenie TAXI GRANADA w Szczecinie – **416 zł** (słownie: czterysta szesnaście złotych),
10. Zdzisław Wróbel GRAND TAXI s.c. w Szczecinie – **307 zł** (słownie: trzysta siedem złotych),
11. Dorota Leszczyńska GRAND TAXI s.c. w Szczecinie – **3.271 zł** (słownie: trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt jeden złotych).

Odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej SOKiK, w zakresie wysokości nałożonych kar pieniężnych, złożyli następujący przedsiębiorcy: BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie (zwana dalej BAŁTYK TAXI), Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Szczecinie (zwane dalej ZTP) i Dorota Leszczyńska GRAND TAXI s.c. w Szczecinie zwana dalej GRAND TAXI). Pozostali skarżeni zapłacili orzeczone kary, w terminie i wysokościach określonych w przedmiotowej decyzji.

W dniu 24 maja 2006r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozpatrując sprawy związane z przedmiotem odwołań, wydał następujące orzeczenia:

1. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004 z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 1, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na Spółkę z o.o. BAŁTYK TAXI w Szczecinie w wysokości 475 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt pięć złotych), sygn. akt XVII AmA 16/05.
2. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004, z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 3, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Szczecinie w wysokości 3.385 zł (słownie: trzy tysiące osiemdziesiąt pięć złotych), sygn. akt XVII AmA 14/05.
3. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004, z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 11, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na Dorotę Leszczyńską GRAND TAXI s.c. w Szczecinie w wysokości 3.271 zł (słownie: trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt jeden złotych), sygn. akt XVII AmA 17/05.

W uzasadnieniach wyroków Sąd zważył m.in., iż:

- *„Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy. Nadto w zakresie kar nakładanych za naruszenia art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należy uwzględnić przesłanki wynikające z art. 103 a tej ustawy”,*
- *„Faktyczna wysokość kary musi być, w pierwszym rzędzie, odzwierciedleniem winy, z jaką związane jest naruszenie zakazu ...”,*
- *„ ... kara powinna odzwierciedlać stopień naruszenia interesu publicznego ... Wynika to z treści art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który zawiera ogólną dyrektywę stosowania ustawy w interesie pu-*

blicznym. Nie pozostawia to wątpliwości, że interes publiczny stanowi jedną z głównych przesłanek tak nałożenia kary jak i jej wysokości.",

- *„Zdaniem Sądu ... przy wymiarze kary, należy także uwzględnić skutki naruszenia ustawy oraz osiągnięte korzyści”,*
- *„Przepis art. 103 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, odnoszący się do kar pieniężnych nakładanych za naruszenia art. 5 ust. 1 tej ustawy, stanowi dodatkowo, że przy ich wymiarze należy uwzględnić rolę poszczególnych podmiotów w porozumieniu (czyli, czy był inicjatorem, czy biernym uczestnikiem), ewentualny fakt zaprzestania uczestnictwa w porozumieniu, a także zachowanie się ich w trakcie postępowania antymonopolowego ... Uzasadnienie zaskarżonej Decyzji nie zawiera żadnych ustaleń w tym zakresie, a rola poszczególnych uczestników porozumienia w jego zawarciu nie była przedmiotem badania. Brak uzasadnienia czyni w tej części decyzję wadliwą, co skutkuje jej uchYLENIEM...”.*

Po uzyskaniu z SOKiK informacji, iż wskazane orzeczenia stały się prawomocne, organ antymonopolowy, pismem z dnia 9 listopada 2006r., poinformował przedsiębiorców tj.: Spółkę BAŁTYK TAXI, Zrzeszenie Transportu Prywatnego i Panią Dorotę Leszczyńską GRAND TAXI, że decyzja nr RGD.29/2004, w odniesieniu do orzeczonej praktyki stała się prawomocna, natomiast postępowanie dowodowe, w zakresie nałożenia kary za stwierdzoną praktykę ograniczającą konkurencję trwa nadal.

Zarówno ZTP, jak i Dorota Leszczyńska, odpowiedzieli na każde wezwanie Prezesa Urzędu i przekazali wszystkie, żądane informacje i dowody.

Z kolei, korespondencja kierowana na adres Spółki BAŁTYK TAXI była zwracana do Urzędu z adnotacją m.in. „adresat wyprowadził się”. Z tych też względów i w związku z koniecznością podjęcia przez Prezesa Urzędu dodatkowych czynności wyjaśniających, w tym m.in. wystąpienia do innych organów, tj. Krajowego Rejestru Sądowego, czy Urzędu Skarbowego, w celu uzyskania m.in. dokumentów finansowych Spółki BAŁTYK TAXI oraz innych dowodów niezbędnych do zakończenia prowadzonego postępowania, postanowieniem nr 145, z dnia 28 maja 2007r., organ antymonopolowy wyłączył do odrębnego rozpoznania sprawę nałożenia kary na przedsiębiorcę BAŁTYK TAXI Sp. z o.o.

Ponadto postanowieniami:

- ✓ nr 207 z dnia 12 lipca 2007r., Prezes Urzędu postanowił ograniczyć Dorocie Leszczyńskiej prawo wglądu do części materiału zgromadzonego w sprawie, obejmującej sprawozdanie z kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy: Zrzeszenie Transportu Prywatnego z siedzibą w Szczecinie, wraz z całością załączników.
- ✓ nr 208 przedsiębiorcy Zrzeszenie Transportu Prywatnego ograniczono prawo wglądu do następujących dowodów: sprawozdanie z kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy GRAND TAXI w Szczecinie, wraz z całością załączników oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2006, PIT-36, podatnika Doroty Leszczyńskiej.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ, CO NASTĘPUJE.

W dniach 24 i 25 kwietnia 2007r. Prezes Urzędu podjął czynności kontrolne u przedsiębiorców: BAŁTYK TAXI Sp. z o.o., Zrzeszenie Transportu Prywatnego i Dorota Leszczyńska GRAND TAXI. W ich trakcie ustalono, co następuje.

Ad 1. BAŁTYK TAXI Sp. z o.o.

W dniach 24 i 25 kwietnia 2007r. osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli stawiły się w pod adresem siedziby firmy BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w Szczecinie, przy ulicy Potulickiej 40, celem rozpoczęcia czynności kontrolnych. Kontrola nie została jednak przeprowadzona z uwagi na fakt, iż Spółka BAŁTYK TAXI nie prowadzi działalności pod dotychczasowym adresem. Upoważnieni pracownicy Urzędu, mimo podjętej próby, nie ustalili miejsca działania przedsiębiorcy.

Ad 2. DOROTA LESZCZYŃSKA GRAND TAXI

Prezes Urzędu postanowieniem nr 208, z dnia 12 lipca 2007r., ograniczył prawo wglądu do części materiału dowodowego w sprawie, w tym do sprawozdania (wraz z załącznikami) z kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy GRAND TAXI w Szczecinie. Prezes Urzędu, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, uznał, iż zebrane w trakcie kontroli informacje, zawierają istotne tajemnice o charakterze handlowym i organizacyjnym i, jako takie, spełniają kryteria obiektywne tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 69 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji [...], są to bowiem, bezsprzecznie, informacje, których przedsiębiorcy nie ujawniają do wiadomości publicznej, podobnie, jak i inni przedsiębiorcy funkcjonujący w branży.

Ad 3. ZRZESZENIE TRANSPORTU PRYWATNEGO

Prezes Urzędu postanowieniem nr 207, z dnia 12 lipca 2007r., ograniczył prawo wglądu do części materiału dowodowego w sprawie, w tym do sprawozdania (wraz z załącznikami) z kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Zrzeszenie Transportu Prywatnego w Szczecinie. Również w tym przypadku Prezes Urzędu, uznał, iż zebrane w trakcie kontroli informacje, zawierają istotne tajemnice o charakterze handlowym i organizacyjnym i spełniają kryteria obiektywne tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 69 ust. 1 ustawy o ochronie [...].

ORGAN ANTYMONOPOLOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Dnia 21 kwietnia 2007r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą), której art. 131 ust. 1 stanowi, że *„do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”*. W związku z tym, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte przed dniem 21 kwietnia 2007r., Prezes Urzędu przy jej rozpatrywaniu stosuje przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000r.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przycho-

du osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłącznym na podstawie art. 6 i 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter. Skuteczna polityka karania wymaga jednak, aby w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej¹.

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniana jest wysokość, nakładanych na przedsiębiorców kar. Norma prawna określona w art. 104 tej ustawy stanowi jedynie, iż przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności: okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Na ostateczne określenie wysokości kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego wywołany praktykami ograniczającymi konkurencję. W przypadku kar za stosowanie tych praktyk, należy wziąć pod uwagę także: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki stosowanej praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć.²

W decyzji nr RGD.29/2004 stwierdzono zawarcie przez związki przedsiębiorców porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku usług przewozowych, wykonywanych taksówkami w Szczecinie, zleczanych radiowo, po telefonicznym złożeniu zamówienia przez klienta polegającego na ustaleniu bezpośrednio i pośrednio ujednoczonych, minimalnych stawek za przejazd taksówką na terenie miasta oraz na odstąpieniu od przyznawania rabatów za świadczone usługi. Również Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozpatrując odwołania wniesione przez strony nie zakwestionował istnienia orzeczonej praktyki. Bezspornym jest więc fakt zawarcia przez grupy taksówkowe działające na terenie Szczecina, w tym BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. Dorota Leszczyńska GRAND TAXI, Zrzeszenie Transportu Prywatnego, sprzecznego z prawem konkurencji, porozumienia, co potwierdzone zostało prawomocnymi decyzjami Prezesa Urzędu.

Należy wskazać, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, odnosząc się do zasadności i wymiaru nałożonych kar uznał, że *„Faktyczna wysokość kary musi być, w pierwszym rzędzie, odzwierciedleniem winy, z jaką związane jest naruszenie zakazu...”*, a także, że wymierzając kary *„...należy uwzględnić rolę poszczególnych podmiotów w porozumieniu (czyli, czy był inicjatorem, czy biernym uczestnikiem), ewentualny fakt zaprzestania uczestnictwa w porozumieniu, a także zachowanie się ich w trakcie postępowania antymonopolowego”*.

Uchylenie przedmiotowych decyzji w części odnoszącej się do kar nałożonych na przedsiębiorców powoduje więc konieczność ponownego rozpatrzenia spraw w kontekście wskazanych przez SOKiK przesłanek. Jak na to wskazuje art. 78 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, *„Jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić albo*

¹ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8.11.2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03.

² Wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.2000 r., I CKN 793/98.

zmienić swoją decyzję w całości lub w części...". W wypadku odwołań złożonych przez: Spółkę BAŁTYK TAXI, Zrzeszenie Transportu Prywatnego i Dorotę Leszczyńską, Prezes Urzędu przekazał całość akt do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który po rozpoznaniu spraw uchylił zaskarżoną decyzję w pkt. II ppkt 1, 3 i 11. Uwzględniając te okoliczności należało uznać, że w sprawie będącej przedmiotem niniejszej decyzji art. 78 ust. 5 nie ma zastosowania, a podstawą wydania decyzji nakładającej na przedsiębiorców kary w nowych wysokościach jest art. 101 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000r.

1. DOROTA LESZCZYŃSKA GRAND TAXI

Dorota Leszczyńska była, do końca 2006r., jednym ze współników Spółki GRAND TAXI, posiadając w niej 50% udziałów.

Zgodnie z treścią oświadczenia, złożonego w trakcie przeprowadzonej kontroli w GRAND TAXI (*tajemnica przedsiębiorcy*). Uwzględniając jednak treść art. 864 k.c., zgodnie z którym za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie, na co wskazuje również art. 369 k.c., stanowiący, że zobowiązanie jest solidarne jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej, uznać należy, że Pani Dorota Leszczyńska była w tym samym stopniu, co jej wspólnik, odpowiedzialna za przystąpienie do zawartego porozumienia i stosowania udowodnionej praktyki.

Decyzją nr RGD. 29/2004 z dnia 30 listopada 2004r., na Pana Zdzisława Wróbla, została nałożona kara pieniężna w wysokości 307zł (słownie: trzysta siedem złotych), zaś na Panią Leszczyńską w wysokości 3.271zł (słownie trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt jeden złotych). Kary w różnych wysokościach wynikały z faktu, że inna była wielkość przychodów, uzyskanych w 2003r., przez współników GRAND TAXI, bowiem Pani Leszczyńska oprócz posiadanych udziałów w Spółce, uzyskała, w tym okresie, również dodatkowe przychody, z innych, prowadzonych rodzajów działalności.

Rozpatrując ponownie sprawę, kierując się wskazówkami płynącymi z uzasadnień obu przywołanych w niniejszej decyzji orzeczeń SOKiK, oraz biorąc pod uwagę poglądy reprezentowane w literaturze fachowej^{3,4} organ antymonopolowy uznał, że podstawową przesłanką, jaką należało wziąć pod uwagę przy określaniu wysokości kary winien być stopień zagrożenia interesu publicznoprawnego. Jest oczywistym, że w wyniku zawarcia stwierdzonego decyzją RGD. 29/2004 porozumienia interes ten doznał uszczerbku, choć każdy z uczestników tego kartelu przyczynił się do tego w różnym stopniu. Mając więc na uwadze konieczność indywidualnej oceny zachowań rynkowych skarżonych przedsiębiorców, Prezes Urzędu przyjął, że najbardziej adekwatnym, w przedmiotowej sprawie i zebranych w niej dowodów, metrum obrazującym stopień zawinienia i naruszenia interesu publicznoprawnego jest udział w rynku

³ Por. E.Modzelewska-Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Twigger, Warszawa 2002, s. 351-356.

⁴ Por. M. Król-Bogomiłska, Kary pieniężne w prawie antymonopolowym, w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, w europejskim prawie wspólnotowym, Wyd. Konieczny i Kruszewski, Warszawa 2001, s.46-50, 87-103.

każdego z członków nielegalnego porozumienia⁵. W tym kontekście należało rozważyć, na jakim poziomie kształtował się on w przypadku GRAND TAXI s.c. i jaki wpływ na podejmowanie decyzji w spółce cywilnej mieli jej wspólnicy. Z dokonanych ustaleń wynika, że zarówno możliwość kształtowania zachowań rynkowych spółki, jak i odpowiedzialność za przystąpienie do porozumienia były w równym stopniu w gestii i spoczywały tak na Pani Leszczyńskiej, jak i Panu Wróblu.. Określając ponownie wymiar kar za stwierdzoną praktykę, Prezes Urzędu uznał więc, że Pani Dorota Leszczyńska dysponowała tyłoma samymi udziałami w GRAND TAXI, co drugi wspólnik, solidarnie odpowiadała za zobowiązania Spółki i miała realną możliwość – na równych zasadach - współdecydowania o podejmowanych decyzjach gospodarczych, a obaj przedsiębiorcy posiadali ten sam udział w rynku, na którym zawarto porozumienie. Mając to na uwadze, należało przyjąć, że - w tych okolicznościach - także poziom sankcji za udowodnione i stwierdzone naruszenie reguł konkurencji nie powinien istotnie różnić się od wysokości kary, jaką wymierzono i jaką zapłacił Pan Zdzisław Wróbel. Kierując się tymi przesłankami Prezes Urzędu postanowił wymierzyć Pani Dorocie Leszczyńskiej karę w kwocie 307zł (słownie: trzysta siedem złotych), czyli w tej samej wysokości co na drugiego wspólnika GRAND TAXI. Kara określona na tym poziomie stanowi jednocześnie (**tajemnica przedsiębiorcy**) maksymalnego jej wymiaru, określonego w art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustalonego na podstawie wielkości przychodów uzyskanych przez przedsiębiorcę w 2006r. z tytułu udziałów w Spółce GRAND TAXI.

Ustalając wysokość kary organ antymonopolowy, zgodnie z sugestią SOKiK, wziął pod uwagę również następujące „okoliczności łagodzące”, pozwalające na obniżenie jej maksymalnego wymiaru, tj., że przedsiębiorca Dorota Leszczyńska:

1. uczestniczyła w zakazanym porozumieniu, ale - w świetle zebranego materiału dowodowego - nie można jej przypisać roli inicjatora czy lidera zmywy, a jej aktywność w kartelu ocenić należy jako bierną,
2. swoim działaniem, po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy antymonopolowej.
3. aktywnie współdziałała z Urzędem i terminowo wywiązywała się ze wszystkich zobowiązań nakładanych przez Prezesa Urzędu, w zakresie udzielania informacji oraz przekazywania żądanych dokumentów
4. obecnie nie prowadzi działalności na rynku, na którym zawarto porozumienie.

Mając na uwadze wymienione okoliczności organ antymonopolowy postanowił, jak w punkcie 1 sentencji.

2. ZRZESZENIE TRANSPORTU PRYWATNEGO

Niewątpliwie kartel cenowy zaliczany jest do najcięższych naruszeń konkurencji, jednak ustalając wysokość kary należało, zdaniem SOKiK, zwrócić szczególną uwagę na wpływ, jaki zakazane porozumienie miało na rynek właściwy. Wpływ taki uzależ-

⁵ Kryterium to jest stosowane w praktyce orzeczniczej; por. np. decyzję z dnia 14.09.1995r., sygn. akt DO-II-50/S/94/534.

niony jest m.in. od wielkości posiadanego przez skarżonych udziału w rynku, gdyż decyzje podejmowane przez przedsiębiorców o nieznaczonej pozycji rynkowej zazwyczaj pozostają bez skutku lub wywierają jedynie nieznaczonej wpływ na funkcjonowanie całego rynku i panujące na nim warunki konkurencji.

Jak wynika z ustaleń poczynionych przez organ antymonopolowy, na dzień 31 grudnia 2003r., czyli w dacie następującej po dniu obowiązywania porozumienia (19 grudnia 2003r.), uprawnienia do wykonywania transportu drogowego taksówką na terenie Szczecina posiadało 2.627 przedsiębiorców (taksówkarzy). W tym czasie Spółka GRAND TAXI współpracowała z 48 kierowcami, co stanowiło jedynie 2% ogólnej liczby taksówkarzy uprawnionych do świadczenia usług, na terenie miasta.

Natomiast udział w rynku ZTP, które w tym okresie zrzeszało 262 członków, był 5 razy wyższy i wynosił ok. 10%. Uwzględniając m.in. tę okoliczność oraz mając na uwadze wskazane wcześniej metrum, jakim posłużono się oceniając stopień naruszenia interesu publicznoprawnego, organ antymonopolowy postanowił nałożyć na ZTP karę pieniężną w wymiarze 5 razy większym od kary nałożonej na GRAND TAXI. Na obu współników GRAND TAXI nałożono łączną karę w wysokości 614 zł (słownie: sześćset czternaście złotych), wobec tego kara na ZTP, jest 5 razy większa i wynosi 3.070 zł (słownie: trzy tysiące siedemdziesiąt złotych). Wymiar tej kary jest jednocześnie niższy, niż kara w wysokości maksymalnej, określona w art. 101 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Również i w tym przypadku Prezes Urzędu ustalając wysokość kary wziął pod uwagę następujące „okoliczności łagodzące”, pozwalające na obniżenie jej maksymalnego wymiaru, tj., że:

1. Wszystkie strony postępowania w tym samym stopniu, uczestniczyły w zakazanym porozumieniu, a żadnej z nich, w świetle zebranego materiału dowodowego, nie można przypisać roli inicjatora czy lidera zмовы.
2. ZTP, swoim działaniem, po raz pierwszy naruszyło przepisy ustawy antymonopolowej.
3. Przedsiębiorca odstąpił od stosowania orzeczonej praktyki. Wykonana kontrola wskazała, że obecnie w ZTP obowiązuje inna taryfa za wykonywane usługi przewozowe i inna polityka rabatowa, niż u jego konkurentów np. GRAND TAXI.
4. ZTP aktywnie współdziałało z Urzędem i terminowo wywiązywało się ze wszystkich zobowiązań nakładanych przez Prezesa Urzędu, w zakresie udzielania informacji oraz przekazywania żądanych dokumentów.

Biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy orzeczono, jak w punkcie 2 sentencji decyzji.

W ocenie organu antymonopolowego nałożone kary są w wystarczającym stopniu odczuwalne, by powstrzymać ww. przedsiębiorców od ewentualnych naruszeń ustawy antymonopolowej w przyszłości. Jednocześnie kary w określonych decyzją wysokościach spełniają funkcję represyjną, mają więc charakter represyjno-prewencyjny i – zdaniem Prezesa Urzędu – pozostają w zgodności z aksjologią ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów, ukierunkowaną na rozwój konkurencji w interesie konsumentów i przedsiębiorców⁶. Kary nałożono także na rozsądnym poziomie w stosunku do sytuacji finansowej stron, mimo naruszenia interesu publicznoprawnego, wywołanego stosowaniem przez strony zмовы cenowej.

Podkreślić należy także, że większość przedsiębiorców, na których decyzją nr RGD.29/2004 nałożono kary pieniężne opłaciło je terminowo. Stąd, organ antymonopolowy uznał, że kary pieniężne nałożone niniejszą decyzją winny stać w rozsądnych proporcjach w stosunku do tych już wymierzonych i zapłaconych, tak aby za to samo naruszenie, przedsiębiorcy, którym udowodniono fakt jego stosowania, podlegali podobnym sankcjom.

Pouczenie: Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie XVII Wydział Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym, od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Gdańsku.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

51101010100078782231000000, w NBP O/O WARSZAWA.

Otrzymują:

1. Zrzeszenie Transportu Prywatnego
ul. Wieniawskiego 10
71-144 SZCZECIN
2. Dorota Leszczyńska
ul. Hoża 15/4
71-699 SZCZECIN

⁶ Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 17.02.1999r., sygn. akt XVII Ama 78/98.